

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Concupiscenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

imperiumque suum (nam & Regem fore pollicetur) valido munimine, animoque, consilio & providentia optime valiturum. Quod si privata vita fuerit, pecuniosum omnino futurum, multos ejus aspiciis bene res gesturos, magnasque divitias comparaturos. Præter hæc etiam asserunt, futurum eum militum ductorem, cui Vultur volans in horoscopo feliciter affulserit, eundemque magnis semper negotiis deditum, honoratissima quaque modo in hanc orbis partem, modo in illam appetiturum, quo nomen in longinquas regiones extendat populosque, civitates & regna externa ditioni suæ subiciat, cui libenter omnes, tanquam Indi Augusto, inserviant, & studiis omnibus obsequantur.

HÆREDIPETA. CAP. X.

Seneca l. 15.
epistol. 96.

Juniores hereditam, mortuorum quippe bona captantem, per Vulturem significari tradunt: unde mordax apud Senecam dictum, *Si vultur es, cadaver expecta*. Huc etiam ille Martialis epigrammaticus:

Cujus Vulturis hoc erit cadaver?

Profane in
divinis lit-
is Vulture
habita.

In primis vero Divinae literæ neque Aquilam, neque Vulturem mens inferri volunt. Hic Adamantius illos in iis nominari putat, qui alienis mortibus incumbunt, qui arte fraude testamenta subijciunt, velut mortuorum cadaveribus inhiantes: propterea quod his avibus semper mortuorum, ait, corporum cibus est, & ex cadaveribus nutriuntur & vivunt. Ea vero de causa profanae sunt in Divinis literis, ut ait Hierosolymitanus Hefychius, quod per eas homines intelliguntur, qui rixis & bellis gaudent, ut cadaveribus, visceribus quippe miserorum, & atro sanguine depascantur, cum minime oporteat hominem contemplationi deditum, aliorum casibus passim enutrir.

FUNUS. CAP. XI.

Natalis Co-
mes in My-
thol. lib. 2.
c. 7.

Sunt, qui Marti Vulturem dedicatam asserant, quod diverso ab aliis ingenio prædita, omnem ventium consuetudinem abhorreat, studiumque omne suum circa hujusmodi caedes intendat, atque demum funesta omnia hieroglyphice significet. Sane cum natura omnia in sese recipiat, sitque decedentium omnium receptaculum, Vulturque, uti sæpe dictum, naturam exscribat, non mirum, si sponte cadavera nanciscatur, tam pro naturæ quam funeris signo accepta est à veteribus. Olim autem apud Iberos Vulturem erant pro sepulchro, sicut apud Hyrcanos Canes, ob id dicti sepulchrales. De Iberis ita Silius XIII.

Vultur se-
pulchralis.

Tellure, ut perhibent, is mos antiquus, Iberis,

Examina obscenus consumit corpora Vultur.

En. lib. 10.

De his Virgilius dixit: *Alitibus linguere feris*. De his Homerus, *οὐρανὸν τῆς πῶν*. De his Octaviana Philippensi prælio cuidam suppliciter sepulturam precanti respondit, *Jam istam in volucrum præse fore*.

PEREGRINUS. CAP. XII.

Idrog. nidos
nemo at-
git. Plin. lib.
10 c. 6.
Negat id i-
bidem Plin.

Sunt qui peregrinum hominem & ignotum omnibus, hieroglyphice per Vulturem apte significari dicant: propterea quod multa Vulturem exercitum sequentes repente apparere soleant, volutæ semper ob raritatem prodigioso, & tam en unde, constat nemini: quapropter eos ex diverso orbe nobis incognito advolare plerique putant, argumento, quod nemo, ut Herodotus Brysonis Rhetoris pater assererat, nidum Vulturis vidisset. Illæ sane in excelissimis & inaccessis rupibus nidificant: & quamquam difficulter nidum aut pullos ejus alitis videris, aliquando tamen visos tradit Aristoteles.

CONCUPISCENTIA. CAP. XIII.

Encl. lib. 6.
Idem sero
Hom. Odyf.

Quod vero poetæ fingunt eam Tityi jecur abrodentem ut apud Maronem legere est, — *Per tota novem cui jugera corpus* *Viscens: rimaturque epulis, habitatque sub alto*
Porrigitur, postroque, immanis vultur obunco *Peccore: nec sibi requies datur ulla renatis.*
Immortale jecur rudentis, facundaque pennis

A Ab Ægyptiacis commentis haudquaquam dissimile est. Anima enim, ut Philosophi Poetæque veteres commentantur, in portionem rationis participem unam, & rationis expertam alteram dispersitur. Sedenim quæ rationi adglutinata est portio, supra sensum & sensibilia sublata, quanto potest luctamine, tanquam Vulcani congressum effugiat Pallas, semetipsam sibi asserere meditat: quæ vero aliena est à ratione, brutis proxima, temere omnia vel appetit, vel concitat. Appetentis autem vim totam in hepate Philosophi plerique constituunt. Quare quod concubitus illegetimos Tityus appetierit, jecur ab alite rodi fingitur: sive ea Vultur, sive, ut alii quidam, Aquila sit. quæ illud abrodat. Utcumque, noctu ait Hesiodus tantum accrescere, quantum die fuerat absumptum, propterea quod mentis agitatio noctu præcipue vigescit, cogitationesque & consilia noctu undique suggeruntur. Sedenim quia dictum est superius, Vulturem odoratu sagacissimo ad putredinem deferri: cogitationis (inquiunt nonnulli) principium, motusque omnis à corde proficiscitur, qui quidem est voluntatis fons, ut ex Homero & Poëtis aliis tam Græcis quam Latinis accepimus. A corde igitur est, quod malè habet jecur, itaq; Tityus ratione hac à Vulture laceratur. Sedenim Triclinius apud Pindarum viscera Tityi à serpentibus discerpi depascique dicit, quæ quidem est Poetarum licentia, non in his fabulis tantum, verum etiam in historiis, ex commodo suo quæcumque voluerint variare.

LIVOR. CAP. XIV.

Nonnulli livorem ex hieroglyphico hoc interpretantur, eoque spectare Tityanam Vulturem in appendicibus Virgillii:

*Quæ semper lacerat, comestq; mentem,
Vivit pectore sub dolente vulnus:*

*Quod Chironia nec manus levarit,
Nec Phæbus, sobolesve clam Phæbi.*

In quam sententiam alitis hujus figmentum Petronius Arbitrator, Nicagoras, & Aristoxenus acciperent.

DIVINA PROVIDENTIA. CAP. XV.

C Quod denique Vulturem nonnulli Promethei etiam cordi abrodendo applicant, Ægyptiacæ eruditioni longè accommodatius est. Vulturem enim in mundi modum considerant. Cui picturæ illa etiam applicatur causa, quod mundus celeri quadam volubilitate versetur, & cadaverum nascentium occidentiumque perennitate pascatur: cumque in corde sapientiæ sedem veterum plerique posuerint, alitis hujus cor depascens hieroglyphicum, ali sustentarique mundum diviniæ sapientiæ providentia, quæ nec ipsa finire novit, nec mundus cessare ab ejus alimentis vel tantillum queat, manifestissimo significat argumento.

CONSUMMATIO. CAP. XVI.

D Neque illud parvi momenti mysterium est, quod cum perfectum quid in rerum natura Ægyptii sacerdotes indicare vellent, Vulturem, & Scarabeum ponere consueverunt: utpote qui ex duobus his simulacris Palladem & Vulcanum, ut ipsi ajebant, intelligerent. Comprehendebant autem picturam hanc uno tantum argumento, ex quo masculino-femineum, ut dicam, sexum significari profitebantur. Ita tamen imagines disponebant, ut si Vulcanum significare vellent, Scarabeum primo inceptarent, mox in Vulturem desinerent: si Minervam intelligi vellent, à Vulture principium sumentes, in Scarabeum desinebant. Cæterum quia primo statim obtutu nova hæc fortè videbatur, ea latius explicabimus pro eorum institutione, qui nondum rerum naturalium sacris initiati sunt.

PALLAS ET JUNO. CAP. XVII.

Illud autem imprimis non ignorari velim, cælo in superius & inferius hemisphærium diviso, Ægyptios quod supra finitorem est Palladi consecrassè, quod verò infra ab oculis semper nostris summotum, Junoni dedicassè. Et quoniam cælum ipsam muliebri genere Uraniam, non ἄρα γὰρ, quod præcipue etiam apud Arabes erat, vocitabat, utpote quæ Solis, Luna, stellarumque omnium mater haberetur & Vulturem, ut sæpe dictum, omnino feminam intelligerent, utrumque itidem hemisphærium, quo cælum constat universum, per Vulturis hieroglyphicum exprimebant: atque ita tam